

ikke forlange af mig, at jeg skal give ham nogen bestemt Opgivelse derom. Jeg kan kun sige saa meget: Der er Mulighed for, at vi komme til at forøge disse Beløb. Det ærede Medlem gav en meget kraftig Skildring af den Stigning, der har været i Statsgælden. Naa, det ærede Medlems Tal være rigtige, kun være hans Betragtninger, som saa mange af de ærede Medlemmers have været, ret ensidige. Han fremhævede kun den mørke Side af Sagen, ikke den tilsvarende Lysside. Han fremhævede den stærke Stigning i Gælden, men ikke den dertil svarende meget stærke Forøgelse af Aktiverhvervelsen. Dog kan jeg for saa vidt godt mødes med det ærede Medlem, som jeg giver ham Ret i, at der er noget betænkeligt ved denne meget hurtige Stigning af den danske Statsgæld, der ogsaa er noget betænkeligt ved den hurtige Stigning i det hele af vort Samfunds Gæld til Udlandet. Derfor er det netop, jeg saa stærkt har betonet Nødvendigheden af at naa Balance. En Hovedgrund til, at jeg mener, det er nødvendigt at naa den og nødvendigt at naa den saa snart som muligt, efter mit Skøn i Løbet af kommende Finansaar, er netop dette, at vi maa have en Ende paa den stærke Vækst af Gælden. Men naar det ærede Medlem med mig erkender, at det eneste Middel til at undgaa Kalamitetens Fortsættelse netop er at naa Balance, føler jeg mig ogsaa tryk for, at det ærede Medlem vil vide, naar de Forslag fremkomme om Forøgelse af Statsindtægterne, som ere nødvendige for at naa Balance, at se bort fra visse partimæssige Synspunkter, som maaske ellers kunde bringe ham til at gaa mod disse Forslag, og give mig en kraftig Støtte til deres Gennemførelse. Det stoler jeg paa, da det ærede Medlem har vist sig at have et saa skarpt Blik for, at Kalamiteten med vor stigende Gæld snarest maa afhjælpes.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) klagede over, at jeg kun havde angivet Statsgælden i de Oplysninger, jeg havde givet om de forskellige Landes Gældsbyrder pr. Individ, men ikke taget Kommunegælden med. Han mente, at Billedet vilde blive væsentlig anderledes, hvis man tog Kommunegælden med. Jeg kan godt tjene det ærede Medlem i at anføre nogle Tal for den sammenlagte Stats- og Kommunegæld. Det bliver for Danmark 221 Kr. pr. Individ, for Norge 200 Kr., for Tyskland 376, for Storbritannien og Irland 496 og for Frankrig 646. Det ærede Medlem vil saaledes se, at Billedet ikke i nogen væsentlig Grad forrykkes, selv om vi lægge

Kommunegælden til Statsgælden. Ogsaa saaledes taget viser det sig, at Danmark forholdsvis ikke er noget stærkt forgældet Land. Imidlertid, for at det ærede Medlem ikke skal bebrejde mig Lystseeri, skal jeg sige, at vi have saamaend Gæld nok, vi skulle paa enhver Maade søge at undgaa at faa mere, det er jeg klar over saa fuldt som nogen.

Det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) var inde paa en Række Betragtninger over Statsrevision og Regnskabsvæsen og ligeledes over budgetmæssige Forhold. Jeg hørte med megen Interesse det ærede Medlems Udvikling, om jeg end ikke i alle Dele kan være enig med ham, men nu at komme ind paa en Debat om Enkeltheder i denne Sag anser jeg ikke for at være formaalistjensligt. Vi komme jo meget nøje ind paa alle disse Spørgsmaal, naar Finanslovkommissionens Betænkning foreligger, og naar Regeringen, byggende paa den, har fremsat sine Forslag til Ændring af Budgettet. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er min Mening at tage ogsaa de Spørgsmaal, han har nævnt, op, navnlig Spørgsmaalet om en Ændring af Statsrevisionen og om en ændret Ordning af vort Regnskabsvæsen. Men det ærede Medlem vil nok forstaa, at det er en meget stor og omfattende Ting, og at der i Øjeblikket er en anden Ting, der først og fremmest lægger Beslag paa min Opmærksomhed, og det er at hidskaffe Balance. Det er den Opgave, som i den første Tid maa optage mig. Men jeg erkender, at de Spørgsmaal, som det ærede Medlem har fremdraget, ere samhörende med den øvrige Finansreform, og det er min Hensigt at tage dem op, saa snart som ske kan.

Det ærede Medlem undervurderer, tror jeg, noget Finansministeriets Indgriben i Finanslovforslagets Affattelse. Det gaar ikke ganske saaledes til, at de øvrige Ministerier affatte deres Budgetter og sende dem til Finansministeriet, som derpaa „befordre dem i Trykken“. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at saa let gaar det ikke. Der er foretaget meget betydelige Reduktioner, der gaa i adskillige Millioner, i alt Fald i det Par Aar, jeg har haft den Ære at sidde som Finansminister paa den Tid Finanslovforslaget affattes. Der finder en meget stærk Kritik Sted og indgaaende Forhandlinger mellem Finansministeren og hans Kolleger angaaende Budgettet, men jeg maa indrømme det ærede Medlem det ønskelige i, at Finansministeren havde en særlig Medhjælp i denne Sag, en Medhjælp, der ikke som nu tillige er optaget af en